

W 1970 roku biskup Jan Jaroszewicz, ordynariusz kielecki, oddał sanktuarium pod opiekę Karmelitom Bosym. Obecnie zakonnicy rozpowszechniają wśród wiernych nabożeństwo do Matki Bożej ukazując Ją jako przykład modlitwy, kontemplacji i zawierzenia Bogu. Propagują nabożeństwo szkaplerzne, jako znak szczególnego oddania się Matce Bożej. Z wieży kościelnej, każdego dnia rano, w południe i wieczorem rozbrzmiewa melodia modlitwy Anioł Pański, przypominając wiernym Tajemnicę Wcielenia Syna Bożego, które dokonało się w Domku Matki Bożej w Nazarecie.

Pobernardyński zespół klasztorny z późnobarokowym kościołem pw. Zwiastowania NMP oraz kaplicą loretańską stanowiące jeden z największych zabytków Piotrkowic i gminy Chmielnik w ciągu tych kilkuset lat przyciągały i nadal przyciągają wielu pielgrzymów przybywających licznie na coroczny odpust parafialny w dniu 8 września. Liczne wota oraz prośby kierowane tutaj do Maryi są wyrazem wiary w Jej matczyną troskę i pomoc. Ojciec Święty Jan Paweł II również wyraził Jej dług wdzięczności, ofiarując dla Piotrkowickiego sanktuarium pięknie ozdobioną świecę.

Znaczna część obiektów wpisanych do rejestru zabytków jest obecnie w złym stanie technicznym i wymaga gruntownego remontu. Remont zespołu klasztornego z kościołem i kaplicą loretańską rozpoczęty został przez Parafię w 2006 r. od zewnętrznej elewacji kaplicy. Planowane jest dalsze prowadzenie prac wewnątrz kaplicy, odnowienie wieży kościelnej oraz elewacji zewnętrznej kościoła. Wszelkie prace podejmowane przy tych obiektach i w ich bezpośrednim otoczeniu wymagają uzgodnienia z Oddziałem Służby Ochrony Zabytków w Kielcach.

Na południowy – wschód od dawnego rynku usytuowane jest wzgórze, które częściowo okrąża szosa Kielce – Chmielnik nazywane **Tarnoskała**. Znajduje się tu **zespół pałacowy Tarnowskich** z pawilonami, stajnią i parkiem krajobrazowym z końca XVIII w. wzniesiony z powodu bardzo dobrych warunków mikroklimatycznych potrzebnych choremu synowi hrabiego Tarnowskiego. Był to zespół czterech pawilonów utrzymanych w duchu klasycystycznym, z których południowy i wschodni zbliżone były do siebie półkolistymi budynkami stajen. Stajenne ramiona tworzyły bramę główną. Z pawilonów zachowały się